

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 225/2017
21.09.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Бранка Станића, Гордане Ајншпилер Поповић, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у поступку стечаја над стечајним дужником „АА“ у стечају, ..., одлучујући о ревизији повериоца ББ, ..., ..., ... кога заступа пуномоћник Радоје Стефановић, адвокат из ..., изјављеној против решења Привредног апелационог суда Пвж 152/17 од 17.05.2017. године, у седници већа одржаној дана 21.09.2017. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија повериоца изјављена против решења Привредног апелационог суда Пвж 152/17 од 17.05.2017. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија повериоца изјављена против решења Привредног апелационог суда Пвж 152/17 од 17.05.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Привредног суда у Београду Ст 58/10 од 06.03.2017. године одбачена је жалба стечајног повериоца ББ, ..., ..., ... на решење Привредног суда у Београду Ст 58/2010 од 21.12.2016. године којим је одређена делимична деоба стечајне масе стечајног дужника „АА“, у стечају из ... тако што је одређена исплата повериоцу трећег исплатног реда Народној банци Србије у укупном износу од 13.805.162.710,66 динара што представља 22,45% од укупно утврђених потраживања које износи 41.271.039.493,76 динара, као неблаговремена и недозвољена.

Привредни апелациони суд решењем Пвж 152/17 од 17.05.2017. године одбија жалбу повериоца као неосновану и потврђује наведено првостепено решење.

Против другостепеног решења поверилац ББ, ..., ..., ... је преко пуномоћника благовремено изјавио ревизију позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...55/14) због погрешне примене материјалног права, а ради уједначавања судске праксе. Трошкове није тражио нити определио.

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови да се о ревизији повериоца одлучује као о посебној ревизији.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку измењеног одредбом члана 14. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одредбом члана 43. став 3. Закона о стечају прописано је да се у стечајном поступку не може тражити повраћај у пређашње стање, не може се изјавити ревизија нити се може поднети предлог за понављање поступка.

Из цитираних законских одредби произилази да код примене Закона о стечају ревизија уопште није предвиђена као правни лек, па се у конкретном случају не може радити ни о правноснажној одлуци суда у споровима против које ревизија не би била дозвољена, тако да нема места примени одредбе члана 404. Закона о парничном поступку и против исте не може бити дозвољена ни посебна ревизија.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. („Службени гласник РС“ бр. 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку ревизија је увек дозвољена ако је то посебним законом прописано.

Како посебним законом ревизија као правни лек није прописана против одлука донетих у поступку ради отварања стечајног поступка, то ревизија предлагача, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, није дозвољена, па је из наведених разлога на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић